

- zasądzenie od Republiki Greckiej na rzecz Komisji okresowej kary pieniężnej w kwocie 31 798,80 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-65/05 licząc od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie, aż do dnia wykonania wyroku w sprawie C-65/05;
- zasądzenie od Republiki Greckiej na rzecz Komisji ryczałtu dziennego w kwocie 9 636 EUR licząc od dnia wydania wyroku w sprawie C-65/05 do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie lub do dnia wykonania wyroku w sprawie C-65/05, w razie, gdyby nastąpiło ono wcześniej;
- obciążenie Republiki Greckiej kosztami postępowania.

- ryczałtu dziennego w kwocie 9 636 EUR licząc od dnia wydania wyroku w sprawie C-65/05 do dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie lub do dnia wykonania wyroku w sprawie C-65/05, w razie, gdyby nastąpiło ono wcześniej.

(¹) Dyrektywa 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiająca procedurę udzielania informacji w zakresie norm i przepisów technicznych (Dz.U. L 204 z 21.7.1998, s. 37).

Zarzuty i główne argumenty

1. Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wydał w dniu 26 października 2006 r. wyrok w sprawie C-65/05 przeciwko Republice Greckiej, zgodnie z którym:

Wprowadzając w art. 2 ust. 1 oraz art. 3 ustawy nr 3037/2002 zakaz — pod rygorem przewidzianych w art. 4 i art. 5 tej ustawy sankcji karnych i administracyjnych — instalowania i prowadzenia działalności w zakresie wszelkich gier elektrycznych, elektromechanicznych i elektronicznych w tym wszelkich gier komputerowych, we wszelkich miejscach publicznych i prywatnych z wyjątkiem kasyn, Republika Grecka uchybiła zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE, 43 WE i 49 WE oraz art. 8 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r. ustanawiającej procedurę udzielania informacji w dziedzinie norm i przepisów technicznych oraz zasad dotyczących usług społeczeństwa informacyjnego, zmienionej dyrektywą 98/48/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 lipca 1998 r.

2. Wezwawszy Republikę Grecką do przekazania jej informacji o ewentualnych rozwiązaniach prawnych przyjętych w celu wykonania wspomnianego wyroku Trybunału, Komisja skierowała do Republiki Greckiej, na mocy art. 228 WE, wezwanie do usunięcia uchybienia i uzasadnioną opinię, na które Republika Grecka nie udzieliła odpowiedzi.
3. W związku z tym Komisja stwierdziła, że Republika Grecka nie podjęła działań niezbędnych do zastosowania się do wspomnianego wyroku Trybunału i postanowiła wnieść przeciwko Grecji skargę do Trybunału na mocy art. 228 WE.
4. W tej skardze Komisja wnosi do Trybunału o stwierdzenie, po pierwsze, że Republika Grecka nie wykonała wyroku wydanego przez Trybunał w dniu 26 października 2006 r. w sprawie C-65/05 i że w związku z tym uchybiła ona zobowiązaniom, które na niej ciążyą na mocy art. 28 WE, 43 WE, 49 WE i art. 8 dyrektywy 98/34/WE; a po drugie, wnioskuje do Trybunału o zasądzenie od Republiki Greckiej na rzecz Komisji:

- okresowej kary pieniężnej w kwocie 31 798,80 EUR za każdy dzień zwłoki w wykonaniu wyroku wydanego w sprawie C-65/05 licząc od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie, aż do dnia wykonania wyroku w sprawie C-65/05;

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Högsta domstolen (Szwecja) w dniu 12 marca 2008 r. — SCT Industri AB (w likwidacji) przeciwko Alpenblume AB

(Sprawa C-111/08)

(2008/C 116/28)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Högsta domstolen (Szwecja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: SCT Industri AB (w likwidacji).

Strona pozwana: Alpenblume AB.

Pytanie prejudycjalne

Czy wyłączenie upadłości, układow i innych podobnych postępowań z zakresu stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych (Dz.U. L 12, s. 1), przewidziane w jego art. 1 ust. 2 lit. b) należy interpretować w ten sposób, że ma ono zastosowanie do orzeczenia wydanego przez sąd państwa członkowskiego A dotyczącego wpisania prawa własności udziałów w spółce mającej siedzibę w państwie członkowskim A, które to udziały zostały zbyte przez syndyka spółki mającej siedzibę w państwie członkowskim B, w sytuacji gdy sąd ten oparł swoje orzeczenie na okoliczności, iż w braku międzynarodowej konwencji o wzajemnym uznawaniu postępowania upadłościowego państwo członkowskie A nie uznaje uprawnień syndyka do rozporządzania majątkiem znajdującym się na jego terytorium?